

Aki két fillért ad

A hitújítás korának nagy alakja, Luther Márton szerint az embernek háromszor kell megtérnie: a szívének, az elméjének és a pénztárcájának. A mondás természetesen nem csak az evangélikusoknak szóló figyelmeztetés, hanem felekezeti megkülönböztetés nélkül minden keresztény emberre vonatkozik, beleértve a reformátusokat és a katolikusokat is. Mit jelent ez a talányos mondás?

A templomi perselybe két fillért bedobó asszony esete kapcsán elmélkedhetnénk csupán a harmadik elemről, azaz a pénztárcánk megtéréséről és az anyagiakhoz való hozzáállásunkról, de sajnos az első két elem, azaz a szív és az értelem megtérése sem magától értetődő a legtöbb ember számára. HeLYénvalónak tűnik tehát, ha szépen sorra vesszük megtérésünk állomásait, elemeit. Szándékosan nem fokozatokat említek, mert még valaki azt gondolná, hogy akkor jutunk el a legmagasabb lelki szintre, amikor már a „pénztárcánk is megtért.” Maradjunk meg tehát az eredeti mondás sorrendjénél!

Mit jelent a szívünk megtérése? Minden megtérésnek az a lényege, hogy szí-

vünket, egész bensőnket, egész életünket Istennek ajándékozzuk. A megtérés nem feltétlenül, de sok esetben jelent érzelmi megindultságot. Megérezzük Isten jóságát és a saját bűnösségünket és azt is, hogy ez a kettő nem egyeztethető össze egymással. A bibliai szóhasználat szerint a szív az emberi személyiség központja. Szívünknek, azaz egész személyiségünknek meg kell éreznie azt, hogy Isten szeretetre teremtett minket. Megérezzük Isten felénk áradó szeretetét, irgalmát, jóságát és szívünkben feléled az Isten iránti tiszta szeretet.

Légy nagylelkű!

Minden bizonnyal sok helytelen érzést kell kiüznünk a szívünk-ből, hogy ott helye legyen a szeretet érzésének.

Mit jelent értelmünk megtérése? Itt arra kell gondolnunk, hogy a hit és a vallásos élet tudatos döntés eredménye, mégpedig nem egyetlen döntése, hanem folyamatos döntéseké. Nem azért hiszek, mert hagyományosan vallásos családban nőttem fel, hanem azért, mert hitünk titkait és gazdagságát megismertem és azt elfogadom életem vezérelveként. Értelmemmel felfogom, hogy felelős vagyok földi életem tetteiért és túlvilági sorsomért, ezért tudatosan vállalom az Isten törvényeit tiszteletben tartó életet. Elszakadok a bűntől és rálépek a hit útjára.

És végül: mit jelent pénztárcánk megtérése? A pénz, az anyagi javak, nagy kihívást jelentenek az ember számára. A bibliai időkben is így volt, napjainkban is így van, minden korban így lesz. A szegénység, a nélkülözés is nagy problémát jelent, de az anyagi javakban való bővelkedés is gondot jelent, veszélyeket rejt. A pénztárca megtérése azt jelenti, hogy nem az anyagi jólétet tartom a legfontosabbnak és nem az anyagi javaktól függ az életem, hanem rábízom magamat Isten gondviselésére. Pontosan erre jó példa az evangéliumban szereplő özvegyasszony, aki kész egész vagyonát odaadni, felajánlani Istennek.

Próbáld ki, hogy milyen érzés önzetlenül adni! Próbáld ki egyszer, hogy nagylelkű vagy! Meglátod, milyen jó érzés!

Benned bízunk, Istenünk

Mindenható Istenünk, te jól ismered szívünk szándékait és lelkünk érzéseit. Tudod, hogy vagyonunkban, földi kincseinkben vagy tebenned bízunk.

Hisszük, hogy ez az irántad való bizalom és a te gondviselésedre való ráhagyatkozás tesz értékesé minden adományt. Hisszük, hogy te nem maradsz adósa senkinek és nem maradsz hálátlan egyetlen ember iránt sem. Hisszük, hogy ha nem is jutalmazol azonnal, az nem marad el, mert mindenkor igazságos vagy.

Adj nekünk bátorságot, hogy rád bízunk egész életünket! Adj a szívünkbe önzetlenséget! Segíts megértenünk, hogy mindenkiben téged segítünk. Taníts minket nagylelkűségre!

Évközi 32. vasárnap
1Kír 17,10-16
Zsid 9,24-28
Mk 12,38-44

Hétfő
Tit, 1,1-9
Lk 17,1-6

Kedd
Tit 2,1-8.11-14
Lk 17,7-10

Szerda
Tit 3,1-7
Lk 17,11-19

Csütörtök
Filem 7-20
Lk 17,20-25

Péntek
2Jn 4-9
Lk 17,26-37

Szombat
3Jn 5-8
Lk 18,1-8

Évközi 33. vasárnap
Dán 12,1-3
Zsid 10,11-14.18
Mk 13,24-32